



AQP

AQUILA

Magazin

2014. augusztus - szeptember összevont
III. évfolyam 8.-9. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja www.aquilapart.hu
1222 Bp., Zakariás J. u. 3., +3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

1

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 3. évfolyam 8.-9. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám a www.aquilapart.hu honlap magazin fülénél megtalálható. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.



Kérjük, fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Vargáné Pável Márta

Az AQUILA Párt közleménye az önkormányzati választások elé

Az AQP a parlamenti választásokon látva a pénznélküli kampány eredményét, le-szűrve a tanulságokat más irányt váltott, de a cél megmaradt. Olyan népszerűsítő tevékenységekbe kezdtünk, amihez nem kell annyi pénz.

Ilyen:

- Elindítottuk a tudományos igényvel megfogalmazott *Túllépés* című online lapunkat, mely eleinte negyedévente jelenik meg.

- Átírjuk, naprakésszé tesszük a *programunkat*, ami szeptember végén fent lesz a honlapon. Azt láttuk, ebből sokan csemegéztek, „kiszolgálták” ötlettelen pártjait... úgy fogjuk fel, ez is a pártunk szolgálata a nép felé, így amit megvalósítottak (többnyire nem jól), azt kihagyjuk, vagy újakkal pótoljuk.
- Januártól pedig nyitunk egy olyan *sorozatot*, melyben 10-15 perces ismertető *videókat* közlünk, melyekben aktuális, politikai, filozófiai, teológiai, életviteli stb. kérdésekről előadások hangzanak el.
- Jövő évtől elkezdjük – ill. folytatjuk – az *országos lakossági megkereséseket*, ismertetéseket, beszélgetéseket. Aki szívesen látna bennünket, kérjük, jelezze.

Az AQP az önkormányzati választásokon, felmérve a lehetőségeit, az alábbi helyeken állított jelölteket:

- *Budapest XXII. kerületében 8 jelöltet*
- *Budapest XI. kerületében 2 jelöltet és*
- *Érden 1 jelöltet.*

A fenti aláírásokat már összegyűjtöttük, várjuk az Önök szavazatait is.



További gondolatok az önkormányzati választások kapcsán

Látható, nem tudtunk jelentős számban jelölteket állítani, mert országosan – pénz hiánya és szigorú erkölcsiség miatt – nincs annyi emberünk, hogy megemlékező számban legyenek jelöltjeink.

Képen jelezni akartam, mi, a Sas kullogunk

a nép után, aki jelenleg nem nagyon akar ránk figyelni.

Ami más volt, mint a parlamenti választásoknál, az a mi megváltozott hozzáállásunk/lelkiségünk. Előbb azt hittük, az a sok szórólappal, országjáró beszélgetéssel, riportokkal – igaz főleg vidéken... – meggyőzi az embereket és nyitottak lesznek ránk, az őszinte értük való üzenetre is. Helyette azt tapasztaltuk, hogy gondolkodás nélkül elzavartak, vagy csak a FIDESZ, vagy csak a liberálisok és ennyi. Mi ezen mára túlléptünk. Úgy mentünk aláírásokat gyűjteni, hogy semmi elvárásunk sem volt a lakosság felé. Mi tesszük azt a dolgunkat, amivel Isten megbízott bennünket. Vetjük az Ő igazságainak magvait, hogy milyen földbe hullik, nem mi tehetünk róla, mint ahogyan arról sem, hogy kicsirázik-e ez a mag vagy nem.

Az AQP Istenre nézve, megnyugodva az Ő igazságában, úgy döntött, hogy mi aktívan várunk (Isten tudja, miért kellett lennünk) és a lelkekbe szépen vetegetjük az igazságmagvakat, szép lassan, de folyamatosan tesszük a dolgunkat, de nem adjuk fel, és ha kellünk, itt vagyunk.

Mi tudjuk, hogy most ez a rendszer olyan, mint egy farizeusi cukormáz, ami le fog olvadni. Szerintünk semmi sem lett jobb, sőt nőttek a diktatórikus jelenségek, a korrupció is ugyanúgy jelen van, az új munkahelyek is

többnyire közmunkából vannak, az emberek menekülnek az országból stb. Mindez a jelenlegi szavazóknak szuper, minden rendben, nincs semmi gond – mondta nekem (többek közt) egy 65 éves, eddig általam józannak ítélt, most látom, erősen elfogult úr.

Nekünk végül is mindegy, mert a létünk Istenben gyökerezik, de sokaknak nem, és tudjuk, szörnyű lesz a felébredés. Látható, vannak bejegyzett és nép által támogatott pártok, akik nyíltan ellenállásra szervezkednek, és még országos TV-ben riportot is készítenek velük. Mi lesz itt, a józanság az nem kell, csak habzó szájú örültek, akik majd fiaink vérét akarják látni.

A választások előtt pár párttal beszéltem. Megdöbbenő, de semmi koncepciójuk sincs, csak a hatalom kell. Siralmas, amikor egy párt mögött (akik verik a tamtamot, nem is olyan rossz eredményt értek el, de ha aktívan dolgozni kell, akkor messzebb állnak) csak úgy tudnak egy vagy több kerületben jelöltet állítani, hogy 3 testvér és a hölgyeik a jelöltek. Mi ez? Családi vállalkozás? Hogy lesz ez összeférhető? Azt látjuk, hogy a pártok többségét az állás, a pénz megszerzése motiválja (de, hogy mit, hogyan valósítson meg a népért, az teljesen mellékes... nem is említik), a biznisz, unatkozó öregurak nyüzsgése, vagy lokális, apró célok megvalósítása jellemzi. Nos, mi ezekből sem kérünk.

Hogy mit dönt a nép, megvallom, nem vesszük a szívünkre, mert a lényegünket érintve nem számít. Rájöttünk, a magyar a saját maga ellensége, és nem hisszük, hogy ezen belátható időn belül hathatósan segíteni tudunk.

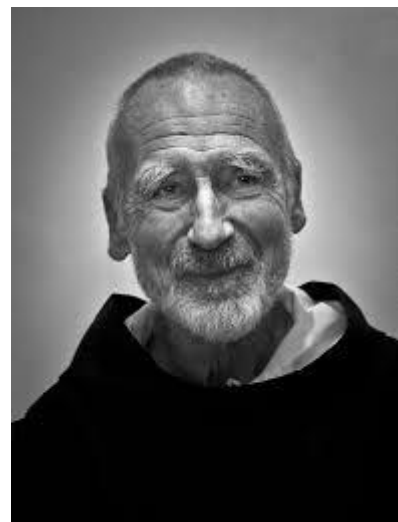
Mi soha nem hazudtunk, nem is fogunk, mindenki képzett, bízhatnak bennünk és a jelenlegi tagság 70%-a Istennek fogadalmat tett világi „szerzetes”. Önöké a döntés, és mi zokszó elfogadjuk.

Varga Péterné, az AQP elnöke
2014. 08. 31.



„Boldog akarsz lenni? Légy hálás!” – Egy bencés szerzetes gondolatai

David Steindl-Rast osztrák születésű amerikai bencés szerzetes, római katolikus teológus, antropológus, pszichológus és író, jelenleg 88 éves. Pár előadása az interneten is elérhető, elsősorban angol nyelven. A következőkben egy tőle hallott előadás gondolatait tolmácsolom, mely arról szól, hogy hogyan legyünk boldogok. Fontosnak tartom a következő sorok megfontolását, hátha mi, magyarok végre képesek leszünk az öngyilkossági arányok listáján szerényebb helyet elfoglalni.



Minden emberben közös, hogy boldog akar lenni. A boldogság azonban nem a külső tényezőktől függ – mondja a szerzetes –, hanem csak tőlünk. Sokan úgy hiszik, hogy a boldogság következménye a hála, pedig valójában fordítva van: az az ember boldog, aki hálás. Sok ember van, akinek mindene megvan, mégis boldogtalan, és sok ember van, akinek alig van valamije, mégis boldog, mert hálás a szíve. Hogyan legyünk hálásak? – kérdi a szerzetes. Akkor leszünk azok, ha valamilyen értékes ajándékot kapunk, holott semmit sem tettünk érte. Ekkor a hála előnti a szívünket, és ezzel együtt a boldogság is. Tudatossá kell tennünk magunkban, hogy a jelen pillanat egy ilyen ajándék. A jelen pillanat lehetőségeket rejt magában, melyeket kihasználhatunk. E nélkül a pillanat nélkül nem lennénk képesek semmire sem, nem lenne lehetőségünk semmire sem, nem tudnánk megtapasztalni semmit sem. Ez a lehetőség a legértékesebb ajándék. És ha az egyik pillanat lehetőségeit elmulasztottam, egyből jön a következő pillanat újabb lehetőségekkel, melyek további hálára indítanak. A rohanó világban az emberek nem figyelnek a jelenre. A múlt emlékeiben és a jövő terveiben élnek, melyek nem is léteznek. Le kell lassítanunk, meg kell állnunk, hogy a jelenre tudjunk figyelni, arra, ami igazán van, ami létezik, és ami a lehetőségeket hordozza. Megállni, meglátni, és újra elindulni – ez David Steindl-Rast módszere. Amikor bajok történnek, amikor elesünk, elbukunk, valami csapás ér minket, képesnek kell lennünk meglátni a jelen lehetőségeit ezekben a nehézségekben is. Ezek fejleszteni fognak minket. De ha elmulasztjuk a jelen pillanat lehetőségét, egyből jön a következő pillanat újabb lehetőségekkel. Ez a csodálatos az életben! Ha képesek vagyunk arra, hogy észrevegyük a lehetőségeket, és a hála előnt minket, akkor ez megnyitja a szívünket arra, hogy további lehetőségeket vegyünk észre, melyek további hálát indítanak el bennünk. Ez a határtalan boldogság titka. És ha így átalakulunk, akkor másokat is átalakíthatunk. A legnagyobb boldogság, ha mást is boldognak láthatok. Ha így elterjedne a hála a világban, teljesen átalakulna, jobbá válna a földi élet.

Az általam megnézett előadásban a szerzetes már nem tért ki részletesen arra, hogy mit jelent „megállni”, hogy hogyan válhatok képessé arra, hogy megéljem a jelen pillanatot, hogy észrevegyem a pillanat lehetőségeit. Azonban van néhány lelki irodalom, melyek jobban részletezik, mit jelent a jelenlét, az elcsendesedés, a kontempláció. Ezen irodalmak jó kiindulási alapot jelenthetnek azoknak, akik boldogok akarnak lenni, tehát mindenkinek. ☺

Pár javasolt irodalom: Avilai Szent Teréz összes műve, Pável Márta összes műve, Thomas Merton összes műve.

Források:

http://hu.wikipedia.org/wiki/David_Steindl-Rast

http://www.ted.com/talks/david_steindl_rast_want_to_be_happy_be_grateful

Vargáné Pável Márta

Augusztusban táborunk volt – kivonatok

Minden évben tartunk egy jó egy hetes lelkigyakorlatot/ tábort, ahogyan tetszik, úgy nevezhetjük. Lehet bármi a neve, de szükséges egy hét elvonulás a világtól. A lényegét nem közlöm, mert ahhoz, hogy érthető legyen, kb. 20 évig velünk kellene lenni. De mégis tanmeséket, verseket megosztunk Önökkel.

Ha megtetszett, akár csatlakozni is lehet ilyen „táborozáshoz”, még csak sokba sem kerül. A képen a táborhelyünk temploma.

Tanmese:

George Thomas plébános volt New Englandnak egy kis városkájában.

Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomban felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian várta, mi fog itt történni. A plébános elkezdte a prédikációt:

"Amikor tegnap végigmentem a Főutcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

– Na, mit viszel magaddal?

– Csak ezt a három vacak madarat – felelte.



- Aztán mit akarsz csinálni velük? – kérdezősködtem.
- Hazaviszem őket és szórakozom velük – felelte. – Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.
- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?
- Ó, van otthon két macskánk – mondta a fiú –, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?
- Nem kellene magának azok a madarak, Atya. Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.
- Mennyit akarsz értük? – kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, odaadtam a gyerekeknek.

A fiú letette a kalitkát a földre és egy pillanat alatt eltűnt.

Én aztán felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat."

Miután Thomas plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

"Egy nap a sátán és Jézus között párbeszéd folyt. Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

– Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik, olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme! –

– Mit fogsz csinálni velük? – kérdezte Jézus.

– Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy részegeskedjenek és kábítózzanak; arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni – mondta a sátán.

– Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból!

– Megölöm őket! – felelte a sátán.

– Mennyit kérsz értük? – érdeklődött tovább Jézus.

– Nem kellene neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellene nekik!

– Mennyit kérsz? – kérdezte újból Jézus.

A sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:

– A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt: Odaadom.

Csabai Lajos: Mindenszentek

Ha majd kint nyugszom a fűz alatt,
Ne hozz majd drága koszorút nekem!
Az ezer virágú krizantémok
Nem segítenek már szívemen.

Hiába mennek mások ezer virággal,

*Jön a november, s elfagy mind.
Ne tarts a sírt versenyben díszítőkkal!
Nem lesz könnyebb a föld odakint.*

*Könnyebb csak lelkiismeretük lesz,
Mely hordja a vissza nem vont szavakat,
S százszor elmondják majd: köszönöm,
Mit szemükbe mondani nem tudtak.*

*A bántó szavaknak léleksebei
Millió virággal nem gyógyíthatók,
Hisz, kit köszönöm nélkül engedtek el,
Azok az órák vissza nem hozhatók.*

*Te ne légy köztük! Ha szívedben
Az őszben emlékek szép virága kél.
Csak egy szál gyertyát gyújts szobádban,
Kit szerettél, ott lesz veled majd, ne félj!*

Tanmese: A terrorista

A terrorista mélységesen hitt az Ügyben. Senki sem születik terroristának. Inkább orvosnak érezte magát, aki végrehajt egy bonyolult operációt, s közben a gyógyulás érdekében feláldoz bizonyos ép szöveteket is. Igyekezett nem gondolni a személyes tragédiákra, amelyeket a repülőgép felrobbantása okoz.

Háromszázhusz utas, tizenkét fő személyzet. A gép az óceán felett fog robbanni; kilencezer méter magasan. Senki sem fog életben maradni. A robbanószer fent van a fedélzeten, a kitűnően álcázott szobrok mindegyike tele van plasztikkal, s egy drót köti össze őket az időrögzítő szerkezettel. Pontosan éjfélkor robban, amikor a legtöbben alszanak. Ez kissé megvigasztalta. Mire felébrednének, már mindennek vége.

A terrorista jelentést tett főnökének az akció beindításáról, majd haza indult a családjához, hiszen foglalkozását tekintve repülőgép-szerelő volt, józan életű családapa, szerető feleséggel és három szép gyermekkel megáldva.

Otthon egy üzenetet talált feleségétől. Kellemes meglepetést akart szerezni férjének, s előrement a vikendházat előkészíteni, azzal a járattal, amelyik...

A terrorista öngyilkos lett, de mindenki úgy hitte, csak azután, hogy világgá szállt a hír háromszázhusz utas haláláról.

A halottkémnek voltak kételyei az időponttal kapcsolatban, de ezeket nem rögzítette jegyzőkönyvben. Végére is miért lenne bárki is öngyilkos egy tragédia bekövetkezése 'előtt'?

A család egyébként lekéste a gépet: torlódásba kerültek az autópályán. A terrorszervezet jelentős segínyt utalt át.

Sík Sándor **A látogatásról**
Lásd, tudtam, hogy ma újra eljössz.
Hogy kopogtatni fogsz s betérsz
Botorkáló bús gyermekedhöz.
És amikor már este volt
És ott kint, úgy, mint az én arcom,
Bús boldogsággal mosolygott a hold,
Éreztem, hogy valaki ott áll,
Hogy ott állsz kint a küszöbön.
S Te ajtómon bekopogtattál.
És akkor némán, nesztelen
Bejöttél, betetted az ajtót
És megálltál szemben velem.
Néztelek és az ajkad lestem.
De Te csak néztél szótalan.
És akkor a lábadohoz estem,
És úgy sírtam keservesen.
Te jobbkezed fejemre tetted
S megsímogattál csendesen.
Szerettem volna porrá lenni,
Hogy rám taposs, hogy rám taposs,
És lépted alatt énekelni.
Nem, édes, én nem vagyok az,
Nem, én nem vagyok. Menj ki tőlem;
Menj, menj! Hisz vár ezer igaz.
Várnak a méltók és a szentek,
A fehérlő homlokukon
Elsurranó kenettel kentek,



Akiken a jeled ragyog.
Azokhoz menj. Mit akarsz nálam?
Édes, lásd, én nem az vagyok.
Én rossz vagyok. Én nem szeretlek,
Szemedbe nézni nem tudok.
Csak – szeretlek. Nagyon szeretlek.
Csak el ne menj. Csak el ne hagyj.
Hova leszek nélküled? Nem eresztlek!
Foglak, én Uram, hogy enyém maradj.

Tanmese: Hihetetlen.

Élt egyszer egy ember, akinek az volt a neve, hogy Hihetetlen.
Igazán kedves asszony volt a felesége, és nagy boldogságban éltek együtt.
Egy nap Hihetetlen annyira beteg lett, hogy érezte, meg fog halni. Odahívta
hát a feleségét, és azt mondta neki.

– Drágám, végigszenvedtem egy egész életet ezzel az idióta névvel. Most,
hogy meghalok, kérlek, ígérj meg nekem egy dolgot: hogy nem véseted a ne-
vem a sírkövemre.

Írhatsz rá egy mondást, kiragaszthatsz egy képet vagy bármit, de a nevemet
ne. Nem akarom magammal vinni az örökkévalóságba. A feleség beleegye-
zett. Amikor a férj meghalt, a következőket vésette a sírkőre: *"Itt nyugszik
egy hűséges férj, aki sohasem csalta meg a feleségét"*

Az emberek pedig, akik elhaladtak a sír mellett, és elolvasták a feliratot,
egyől egyik így szóltak: EZ HIHETETLEN!

Sík Sándor

Fáklya

[jegyzet]

Ülök az országúton, az árva útfelen,
Fáklyát lobogtat jobbkezem,
És mindeneknek, akik általmennek,
Szólok csendesen:
Testvéreim, megálljatok és üljetek le mellém.
Mert íme, mondom néktek:
Erre fog jönni, akit ti kerestek,
Erre fog jönni, akire
Oly igen nagyon nagy a ti szükségtek.
Engemet ő küld a vak idegenbe,
Hol szél sóhajt és úttalanok járnak,
És ő adta a fáklyát a kezembe,
És fényét ő gyújtotta meg,
Hogy mindnyájatokat, kiknek hajában harmat didereg,
És arcán reszkető, fázó cseppek verődnek:
A fáklya köré ide gyűjtselek,
Mert itt egy kicsi körben száraz van és meleg.

Jertek, üljünk le békén s várjuk a mi időnket,
Míg eljön, akit várnak mindenek.
S aki elküldött fáklyafénynek lennem,
Imádkozom, hogy adja:
Amíg el nem jön az ígéret napja,
Füstöt ne vessen és el ne aludjon
S meg ne hűljön az élő fáklya bennem.

Köszönjük, hogy egy kicsit megoszthattuk Önnel is a nyári tábori napjainkat.

Kis Enikő

Közösségalkító ötlet

Napjainkban általános jelenség az emberek elmagányosodása, legyen szó akár öregről, akár fiatalról. Valljuk be őszintén, az internetes közösségek nem elég közvetlenek ahhoz, hogy valódi társaságot, támaszt, szükség esetén vigaszt nyújthassanak. Nem megtartó erő, és nem is ad lehetőséget valós ismeretségre: az ember azt gépel be, amit akar, nem feltétlenül a valódi jellemét mutatja.

Annak ellenére, hogy esetleg lakótelepen, társasházban lakunk, ahol úgyszólván nyitott könyv az ember élete a szomszédok számára – igyekszünk minél jobban elszigetelni magunkat a többiektől, nem beleszólni a dolgukba, és a lehető legkevésbé engedni, hogy a mienkről esetleg véleményt formálhassanak. Sokan évek óta laknak olyan szomszédok között, akiknek a nevét sem tudják.

Ha mindemellett fontolóra vesszük, hogy a családtagok igen gyakran távol élnek egymástól, önkéntelenül is felmerül a kérdés, hogy ki az, akire szükség esetén számíthat az ember?

Pedig az ember társas lény: szüksége van arra, hogy emberek között éljen, érezze, élvezze – természetesen mértékkel – a társaságukat.

Íme egy közösségépítő ötlet:

A Szent István téren van egy nagy, gesztenyefákkal borított játszótér. Szerintem ezt a helyet sokkal jobban ki lehetne használni, hogy az emberek, akik a környező tömbházakban élnek, sokkal tartalmasabban, kellemesebben tölthessék nyáron a szabadidejüket – a szabadban. Azt az öt-hat játékot az iskola felőli oldalon lehetne csoportosítani, és idővel még párat mellé tenni, így kicsik-nagyok egyaránt több élvezetet lelnének benne.

A mostani körhinta helyére én a 15-25 éves korosztálynak alakítanék ki egy „játszóteret”. A kosárlabdapálya felújításához, véglegesítéséhez már nem kell sok. Ahol a körhinta van jelenleg, amfiteátrumszerűen alakítanám át, körbe ülőhelyekkel, középen gumiszőnyeggel, esetleg éppen érmebedobós tápegységgel a zenéhez. Lehetne közösen beszélgetni, táncolni (konkrétan pl. a mostanában divatos street dance-re gondolok), esetleg közösen drámát, stand-up komédiát gyakorolni, akinek kedve van.

Végül a játszótér rendelő felőli oldalát az idősebb korosztálynak alakítanám át: asztalokat tennék ki, beépített sakk-, malom és egyéb játéktáb-

lakkal és egy bárpultot hoznék létre, ahol pl. önkéntes diákmunkások betétdíjért adnák ki a játék többi kellékét, esetleg olcsón üdítőket, melegben alacsony alkoholtartalmú sört, fagyit árulhatnának, aminek a bevételét lehetne akár a park fenntartására fordítani. Még, ha jelképes összeg, akkor is lehet tudatosítani az emberekkel, hogy ők is tesznek a környezetükért. Erre a célra lehetne könyvadományokat is elfogadni és a parkot körbetenni padokkal, így az éppen várakozók is leülhetnének, olvashatnának helyben kölcsönzött könyveket.

Sok magányos idős ember találna így társakat magának, az idővel kialakuló közösség nevelő, megtartó hatással lehetne a fiatalokra és a gyerekekre. Ha az ötlet beválik, hamarosan egymásért, ezekért a lehetőségekért is szívesebben tennének az itt lakó emberek is.

Vargáné Pável Márta

Olvastuk, megosztjuk:

Érdekességek a fokhagymáról, kissé másként...

Egy ősi indiai történet szerint az istenek és a démonok együtt kutatták át az Östengert a kincsek után, amikor nektárt találtak.

Összeveszték az értékes nedűn. A legfőbb isten, Visnu igyekezett békét teremteni, és szétosztani közöttük, de egy türelmetlen démon lopott, és szájába vett a nektárból. Üldözőbe vették és lefejezték mielőtt le tudta volna nyelni a szájában tartott kincset. A nektár így a földre csorgott, azon a helyen pedig növény nőtt ki, ez lett a fokhagyma. Az ősi monda szerint növényként is isteni tulajdonságokat hordoz, csak hogy a démon szájában tisztátalanná vált – ezért tulajdonítottak neki sokoldalú gyógyhatása mellett olyan „földi” funkciókat is, mint például a nemi vágy serkentése.

Másutt – erős szaga miatt – épp a démonok, szellemek, vámpírok elűzésére használták a fokhagymát, ezért akasztottak belőle a ház eresze alá, illetve a kisgyermek nyakába.

Évezredekkel később, 1541-ben Bázelen, Leonhart Fuchs: Új fűszerkönyve emésztési zavarok ellen, féregűzésre, sebtapaszként a veszett kutya harapása esetén, köhögés, bélfertőzések, mérgezések, paraziták ellen egyaránt ajánlja.

1721-ben a fokhagymának még bűnügyi vonatkozása is akadt. A pestis sújtotta Marseille lakói, a járvány elől a vagyonukat hátrahagyva menekültek a városból. A tolvajok, fosztogató banditák azonban bíztak abban, hogy a bőségesen fogyasztott fokhagyma a pestis ellen is véd, így nyugodtan végigrabolták a várost. Arról, hogy mennyire vált be ez a hiedelem, nem maradt fenn statisztika.

A fokhagymát nemcsak a múltbéli hiedelmeknél használták, hanem a gyógyászatban is. Gyógyszerként már a régi arab orvosok is alkalmazták különböző betegségek ellen. Egy 17. századi orvos könyvben pedig százféle alkalmazását említik. *Manapság is több vizsgálat igazolta vércukorszint szabályozó és enyhén vérnyomás csökkentő tulajdonságát.*

Bizonyítottan mutat antioxidáns tevékenységet is. Növeli az érfal rugalmasságát. Megelőzi a vérrögképződést. Csökkenti a koleszterin és triglicerid-

szintet a vérben. Ezen előnyeinek köszönhetően igen hatékony lehet a szív-koszorúér-megbetegedés megelőzésében. Segít bakteriális és gombás fertőzések leküzdésében is, így az immunrendszer működését is erősíti. Mindezek mellett nátha és allergia ellen is kitűnően alkalmazható. Hurutos megbetegedések, makacs megfázások, az orr légúti járatainak szénanátha vagy megfázás eredetű gyulladásai, hörghurut vagy egyéb légúti fertőzések kezelésére a HRI Garlic Cattarrh & Rhinitis - Nátha és allergia elleni kapszulánkat javasoljuk, amelynek legfőbb alkotó eleme a fokhagyma. Megfázás esetén két hétig naponta 1-2-3 kapszulát kell szedni folyamatosan, allergia ellen, pedig napi egy kapszulával akár életünk végéig is folyamatosan szedhető.



AQP humor

Hittanórán megkérdezi a tanár Mórckát:

- Mit csináltak a zsidók, miután átkeltek a Vörös-tengeren?
- Kiültek a partra száradni.

- Nem hiszem, hogy még sok van hátra a betegnek a hármás teremben.
- Na ne mondd! Ma benyomott a sarokba és megcsókolt.
- Éppen ezért. Megtudta a felesége.

Még annak idején Gorbacsov és idősebb Bush elmennek egy különös tehetségekkel megáldott jóshoz. Azt szerették volna megtudni, hogy milyen lesz a világ ötven év múlva. A jós neki is kezd és nézegeti az üveggömbjét:

- Látom Washingtont, látok egy nagy épületet, egy fehér épületet. A Fehérházat. Ki van tűzve rá egy vörös zászló.

Ekkor Bush lecsügged, Gorbacsov büszkén kidüleszti mellét és szól a jósnak, hogy folytassa csak tovább.

- Látom Moszkvát, látok egy nagy épületet, a Kreml Palotát. Ezen is egy ugyanolyan vörös zászló van kifeszítve, és erre is ugyanaz van írva, mint azelőzre.

Ekkor megkérdezte Gorbacsov, hogy mi van ráírva.

- Áh, sajnós nem tudom kiolvasni. Kínaiul van.

Hirdetményünk, felhívásunk!

Kérünk minden intelligens, hívó, vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök



Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat* – a **részletes pártprogramunk is ott** olvasható:

www.aquilapart.hu Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella,

Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztés: Horváth Olivér

AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.